Algemene beschouwingen ’22 PvdA Noordwijk

Na corona, nu de volgende ingrijpende crisis, de oorlog in Oekraïne. Goed dat we ons gastvrij hebben opgesteld naar de Oekraïners op de vlucht. Is het college ook zo gastvrij bij de opvang van asielzoekers of wordt gewacht op dwang vanuit Den Haag?

Crisis na crisis: klimaat, woningmarkt, asiel en stikstof. Overheden van landelijk tot lokaal moeten hier samen de schouders onder zetten. We zijn geen cowboydorp op de prairie, maar ingebed in een groter geheel. Een uitspraak als: ‘sinds wanneer laat Noordwijk zich door de Provincie iets vertellen’, getuigt niet van de constructieve houding die nodig is om de problemen van deze tijd sámen te tackelen.

Het was ook het jaar van de verkiezingen. Zijn verkiezingen te koop, vroegen wij ons af. Bij meerdere coalitiepartijen zien we belangen dicht tegen het bestuur aan schurken, die het zicht op het algemeen belang gemakkelijk zouden kunnen vertroebelen. Dit is niet onze gedroomde coalitie, dat zal u niet verbazen en acht maanden verder is het politieke landschap nog verder verdeeld.

De begroting

Je probeert als partij te doorgronden waar dit college voor staat. Met onze vragen proberen we hier zicht op te krijgen, maar krijgen regelmatig onduidelijke antwoorden. Met de begroting ligt er daarmee voor ons een gedeeltelijk ongedekte cheque.

Bijvoorbeeld de onderwijshuisvesting. Het integrale huisvestingsplan voor het onderwijs is sinds de fusie niet aangepast: 13,5 miljoen gepland aan investeringen en daar staat de locatie Ireneschool in Noordwijkerhout nog niet bij. In de begroting staat (p 151) dat dit gedekt wordt uit de reserve onderwijshuisvesting, maar daar zit maar 5 miljoen in en er wordt nauwelijks iets uitgenomen. Het antwoord van het college op onze technische vraag hierover brengt geen duidelijkheid.

Óns wensenlijstje had er ook anders uitgezien: een fonds volkshuisvesting met bijbehorende plannen, zoals betaalbare woningen op erfpacht en snel te bouwen flexwoningen, aanpak van wachtlijsten en energiearmoede.

De schuldquote en solvabiliteit gaan sterk achteruit in korte tijd, terwijl we onzekere tijden tegemoet gaan.

Een mogelijk flinke kostenpost, naast de aankoop van de Achterweg, die nog niet is begroot:

De ODWH

Schermend met een niet voldoende functioneren van de ODWH, horen we een diepgevoelde wens de bouwtaken weer in eigen hand te nemen. Wij zien de bouwtaken júist graag op afstand, gezien de nabije vastgoedbelangen. Twee bureaus adviseerden: het beste is samen verder en daarin investeren. Dat werd: relatietherapie terwijl de scheiding al in gang werd gezet.

Weinig verbazingwekkend: dit proces verloopt stroef. De procesbegeleider aangesteld door de provincie, de relatietherapeut, lijkt de boel nog niet vlot te kunnen trekken.

Dat we in de huidige arbeidsmarkt lokaal een afdeling bouwtaken uit de grond kunnen stampen die het beter gaat doen, is een illusie. En dan hebben we het nog niet eens gehad over wat het afscheid nemen van de ODWH aan gemeenschapsgeld zou kosten.

Wij willen aandringen op het overwegen van een alternatieve oplossing op afstand: te denken valt aan aansluiten bij een buurgemeente of de Omgevingsdienst Midden-Holland, die ervaring heeft met bouwtaken. Deze laatste optie, kan in een samenwerking met de ODWH, zowel de gewenste kwaliteit en mogelijk ook een besparing op uittredings-kosten opleveren.

We moeten waken voor een vechtscheiding, daar komen ook de ouders beschadigd uit en zijn de inwoners het kind van de rekening.

Energie-armoede en betaalbare energietransitie

Op duurzaamheid, zien we te weinig regie.

We zijn blij dat de energietoeslag nu ruimer wordt toegekend en maatwerk mogelijk is, conform onze motie. We steunen graag een noodfonds om ook maatschappelijke organisaties te helpen met hun energiekosten.

Belangrijk is dat verduurzaming voor iedereen betaalbaar is. Maar is dat ook zo? We zagen eerder dat van onze gemeentelijke regelingen maar mondjesmaat gebruik wordt gemaakt. Hoe komt dat?

Democratie is meer dan een dictatuur van de meerderheid

Laten we ons, in de raad, nog wel overtuigen door elkaar? In een debat antwoorden met: dat wil de meerderheid nou eenmaal, zo werkt de democratie, reduceert de gemeenteraad tot een stemmachine. Het echte gesprek wordt te vaak uit de weg gegaan. Wethouders tippelen vaardig om de hete soep heen, raadsleden blijven vertwijfeld achter, terwijl ze chocola proberen te maken van “het antwoord”.

Als we het inhoudelijke debat niet echt aangaan, dan reduceren we de ander, de oppositie, tot meubelstuk in de raadszaal en veronachtzamen daarmee óok de inwoners die zij vertegenwoordigen.

Positief was overigens de laatste raadsvergadering, waar ook de coalitie de duale rol meer oppakte.

Met onze motie om de collegevoorstellen aan de raad te geven, denken we de informatiepositie van de raad en daarmee het debat in de raad te kunnen bevorderen.

Sociale huur

Wij zijn blij met de brief van de provincie, waarmee Noordwijk wordt aangezet werk te maken van meer sociale huurwoningen. Het is jammer dat we dit kennelijk nodig hebben.

Private partijen hebben een andere insteek dan de corporaties bij sociale huur. Zij zullen zaken als rendement zwaarder laten wegen en dat gaat ten koste van de huurder: kleinere woningen, slechter onderhoud, lagere kwaliteit, hogere servicekosten, tijdelijke contracten en een huur op de maximale huurgrens, waardoor de primaire doelgroep er niet voor in aanmerking komt.

Het ís niet zo dat corporaties niet willen. Laten we kiezen voor écht sociaal in plaats van nep-sociaal.

OZB lastenverlichting

De OZB verlaging van 10%, is dit wel zo’n cadeau? De korting is maar voor 3 jaar en we hanteren eerst een straffe indexatie van 7,5%. Terwijl veel gemeenten slechts 3 à 4% aanhouden. We geven aan de voorkant een cadeau en pakken aan de achterkant weer bijna de helft terug.

Met een lastenverlichting op de OZB geven we het grootste voordeel aan de rijkste inwoners. Vandaar ons amendement om de voorgestelde lastenverlichting toe te passen op de afvalstoffenheffing, waardoor juist ook de inwoners met de laagste inkomens worden verlicht.

Parkeren

Extra parkeergelegenheden aan het strand én transferia, dat is dubbelop. Transferia hebben onze voorkeur en we stellen voor, het gebruik hiervan te stimuleren door parkeren aan zee duurder te maken en de transferia en de strandpendel gratis te houden. Dit is ons tweede amendement.

De parkeerwacht voor De Zuid. PvdI stelde hier ook al vragen over. De parkeerdruk is een collectief probleem van alle wijken aan zee. Er mag van elke wijk, ook De Zuid, een bijdrage worden verwacht. Dit vraagt ook van de gemeente in beleid en uitvoering een integrale benadering. Betaald parkeren alleen laten afhangen van de wens van de wijk past daar niet in en verkeersregelaars selectief plaatsen evenmin.